

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

371.16

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helyezés

Szerző: ~

Cím: *A tanítószövetség sérelmei*

Forrás:

Budapesti Hírlap,

Bp.

(Hely)

94. I 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A tanítószövetség sérelmei.

Akció a jóléti alap ellen.

Megírtuk, hogy a főváros tanítószövetségének képviselői megfőlebbezték a belügyminiszternél a jóléti alapra vonatkozó szabályrendeletet, arra kérve a minisztert, hogy a tanácsnak ezt az alkotását ne hagyja jóvá, mert az alkalmazottak meghallgatása nélkül készült. A jóléti alap azt a célt szolgálja, hogy a főváros alkalmazottait segítse, még pedig akár kölcsön, akár üdülőtelep, szanatórium és más hasonló intézmények útján s ezért minden alkalmazott fizetésének *egy százalékával* járul hozzá az alaphoz. A tanítószövetség főlebbezése annál nagyobb feltűnést keltett a városházán, mert köztudomású, hogy a jóléti alap *Bárczy* polgármester tiszteendő polgármesteri jubileuma alkalmából készült és annyira fontosnak tartották, hogy az egy százalékot már régóta levonják minden alkalmazott fizetéséből. A tanítótestület azonban nem elégedett meg a főlebbezéssel, hanem megbizottai íveket közzétesznek minden iskolában s ezen szólítják föl a testület tagjait, hogy tiltakozzanak az egy százalék levonása ellen. A fölhevítésnek igen nagy a hatása, úgy szólván kivétel nélkül mindenki aláírja a tiltakozást, a melyet néhány nap múlva már át is adnak a tanácsnak.

Mindenesetre különös, hogy a tanítószövetség energikus akciót kezd a polgármester és a tanács intézkedése ellen, még pedig éppen egy jóléti célú alap létesítése alkalmából. Érdeklődtünk e mozgalom iránt s olyan helyről, a honnan a tanítószövetség akcióját irányítják, a következő információt kaptuk:

— A tanítószövetség akciót eddig a *Budapesti Oktatószövetség* vezette. A belügyminiszter legutóbb tudatta a szövetség vezetésével, hogy az egyesülés alapszabályait, a melyeket a háború folyamán terjesztettek föl hozzá, a kivételes törvény értelmében nem hagyhatja jóvá, így tehát a szövetség egyelőre nem működhetik. A szövetség helyett az elemi, polgári és kereskedelmi iskolai, valamint a kisdédóvó-szövetség egyesületei együttesen dolgoznak s minden olyan ügyben, mely a tanítószövetséget érdekli, együttesen lépnek föl. A jóléti alap elleni akciót ez a négy egyesület kezdte és így bátran azt lehet mondani, hogy a mozgalomban a főváros egész tanítószövetsége részt vesz.

— A mi a sérelmeket illeti, azok tulajdonképpen nemcsak a mi sérelmeink, hanem a főváros minden alkalmazottjác, de a közigazgatási alkalmazottak nem léphetnek föl olyan szabadon a polgármester és a tanács ellen, mint mi. Ezt a jóléti alapot, a melyre évenként 160.000 koronát fizetünk, a mi megkérdésünk és véleményünk nélkül alapították. Egyszerűen rendeletet adtak ki, hogy mindenkinek a fizetéséből le kell vonni egy százalékot s a ki esetleg nem egyezne bele a levonásba, annak a nevét föl kell terjeszteni a polgármesterhez. Különös volt ez a kezdet, de azt hittük, hogy az alapot majd mi fogjuk kezelni, hogy mi fogunk a saját pénzünk fölött dispoálni s ezért belemenyugodtunk a levonásba. A polgármester alakított az alkalmazottakból egy *jóléti bizottságot*, a melynek az lett volna a feladata, hogy az alap szerkezetét kidolgozza, de az történt, hogy ezt a bizottságot mindössze *egyszer hívták*

össze s a tanács a mi hozzájárulásunk nélkül csinálta meg az alapra vonatkozó szabályrendeletét. Most az a helyzet, hogy fizetnünk kell, de e kötelezettség ellenében nincsenek jogaink s mindazokhoz az előnyökhöz, a melyeket esetleg ez az alap biztosít, csak azok juthatnak, a kiknek kellő protekciónak van a tanácsnál. Nekünk ez az alap ebben a formájában nem kell, ezért főlebbeztük meg a belügyminiszternél s ezért nem engedjük meg többé az egy százalékos levonást, sőt az eddig levont összegeket is visszaköveteljük.

Természetes, hogy ha a tanács belevonja az alkalmazottakat az alap ügyeinek intézésébe, illetve az alkalmazottakra bizza a saját pénzük fölött való rendelkezést, szívesen beleegyeztünk abba, hogy áldozatot hozzunk, hiszen akkor valóban saját magunkért tesszük.

— A jóléti alappal hozták összefüggésbe az alkalmazottak élelmiszerboltját és ez nagyban hozzájárult a tanítószövetség körében a jóléti alap népszerűségéhez. Az alkalmazottak boltja a középponti városháza épületében, a Gerlóczy-utcában van és arról nevezetes, hogy alig lehet benne vásárolni. Nem tekintve azt, hogy árai semmivel sem olcsóbbak a piaci áraknál, kevés az árúja s ezért a kevésért is órák hosszat kell tolongani. A kiszolgálás lealázó ránk nézve, előzékenységről vagy udvariasságról beszélni sem lehet, sőt az egyenesen ellenséges indulat sem ritka. Megtörtént, hogy egy fővárosi alkalmazott hozzátartozójának, a ki Óbudáról ment be és reggeltől délig várakozott, nem szolgáltatták ki az árút, mert *öt fillérrel* kevesebb volt a pénze a szükségesnél. Hiába erősködött, hogy majd behozza és fogják ott a könyvét addig is, az alkalmazottak ragaszkodtak ahhoz, hogy nyomban menjen haza Óbudára az öt fillérért. Ilyen esetet sokat lehetne felsorolni, nem említek azonban mást, mint azt, hogy a bolt legutóbb nagyobb mennyiségű *posztót* szerzett be. Körlevél tudatta velünk, hogy posztót csak az egészen kis fizetésű alkalmazottak kapnak és hogy a jelentkezők névsorát ebből a nézőpontból fogják revideálni. Hogy a posztót ki kapta, nem tudjuk, de annyi tény, hogy *egyetlen tanítónak vagy tanítónőnek sem jutott a posztóból*. Most valami más posztót akarnak adni, egészen silányat, a jóból azonban nem kaptak a tanítók. Természetes, hogy az ilyen esetek nem növelik bennünk a lelkesedést és a mikor azt látjuk, hogy *mi mindig később érkeztünk a boltba*, mert nekünk már semmi sem jut, céltalanul tartjuk az egész intézményt a jóléti alappal együtt. Most azt kértük, hogy a községi élelmiszerüzem fiókjaiban szolgáljanak ki bennünket a hét bizonyos napjain, illetve utaljanak ki nekünk bizonyos készletet, de kérelmünket elutasították.

A tanítószemélyzet olyan szerepet követel magának az alap ügyének intézésében, a milyen *számarányánál* fogva megilleti. Ha ezt nem biztosítják nekünk, nem egyezünk bele abba, hogy a fizetésünkből levonjanak. Azt hisszük, hogy ha a levonások dolga *pörre kerülne*, a bíróság nekünk adna igazat és kötelezné a tanácsot, hogy az eddig befizetett összeget fizesse vissza.